Provisional

Per PepMaria el dl., 18/06/2018 - 20:13

Davant de decisions duradores, a tothom se li acut que es poden deixar per a més endavant i mentrestant es pot viure a base de decisions provisionals. Per exemple, fa uns anys un universitari espanyol que feia de cooperant a Centre-Amèrica em va explicar que el seu pare li havia donat un consell: que gaudís de dones diferents fins als trenta anys, i en aquella edat se'n busqués una per casar-s'hi.

L'actitud del jove cooperant té un primer problema: el de la divergència d'expectatives que poden fer-se les dones que es relacionin amb el noi en qüestió. En efecte, una *acció compartida* d'aquesta naturalesa té significats diversos per a les dues parts i per tant genera expectatives diverses. Segur que aquestes noies tenen com a expectativa una relació provisional?

El segon problema és relatiu a la persona que decideix establir relacions provisionals. I és que la provisionalitat afecta la profunditat de la pròpia experiència. De fet, com més ample és l'horitzó, més profunda pot esdevenir aquesta experiència.

D'aquesta estranya associació entre amplitud d'horitzons temporals i profunditat en vaig tenir un tast la tardor de 2004 a Baringa (nord-oest de la RD del Congo). Un dels primers dies de la meva estada en aquell poblet, al vespre, em dirigia amb companys cooperants del Jesuit Refugee Service a una trobada amb joves de la parròquia. De sobte em vaig adonar que m'esperaven tres mesos de vida en aquell racó remot de món. Em vaig dir: "Per tres mesos, val la pena fer l'esforç d'aprendre el lingala (llengua local); però si hagués d'estar-me aquí dues setmanes, no valdria la pena". L'horitzó temporal dels tres mesos va incentivar l'estudi de la llengua, que al seu torn va concedir profunditat a l'experiència: a Baringa vaig desenvolupar unes relacions que he recordat molt de temps.

Notem que qüestionar la provisionalitat i apel·lar a la profunditat no vol dir, per exemple, casar-se amb la primera parella amb qui ens creuem, o quedar-se a la primera empresa on entrem a treballar. Però sí que es tracta de conviure i treballar cada dia com si m'hagués d'estar tota la vida amb aquella parella o en aquella empresa.

Em pregunto si la mateixa idea de la joventut com a etapa intermèdia entre la infantesa i l'edat adulta no constitueix una invitació a la provisionalitat i a la superficialitat. En societats primitives la joventut no existia: el ritual de pas de la infantesa a l'edat adulta durava un pocs dies. En canvi, les societats riques contemporànies ens fan empassar la idea de la joventut: perquè així les empreses ens vendran moda "jove" que haurem de renovar el dia ben llunyà que ens considerin adults; i els adults ens convidaran a participar en fòrums de joves, aconseguint així que evitem de discutir els problemes profunds que els/ens afecten. La joventut: un inacabable ritual de pas com a coartada dels adults per mantenir l'*status quo*? I després ens queixem de l'extensió de la síndrome de Peter Pan: els infants/joves que es resisteixen a fer-se adults...

.....

"En el zen no se intenta nada: se hace o no se hace, pero no se intenta (...) Este es exactamente nuestro problema en la vida." Pablo d'Ors *Biografía del silencio* pp. 90-91.

"Tots tenim una necessitat idèntica: ser feliços. Per quin privilegi hauria de ser jo l'únic beneficiat del meu esforç per assolir la felicitat?" Shantideva *El camí cap a la llum* VIII, 95

"Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: -Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna? Jesús li digué: -Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments (…) El jove li va dir: -Tot això ja ho he complert. Què em falta encara? Jesús li respongué: -Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me." *Evangeli de Mateu* 19,16-21

.....

· En quins àmbits vitals reconeixes persones que adopten decisions provisionals? Quines conseqüències té aquesta actitud en aquests àmbits?

· Identifica exemples d'acció compartida on una mateixa acció té significats diferents per als diferents actors.

· Quins avantatges i inconvenients té la implementació en les nostres societats de la idea de joventut?